

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZRŐZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Születésnapra

Talán nincs nagyobb öröm egy család életében, mint amikor kisgyermek születik. Az anya elfeledkezve a szülés gyötrelmeiről örül, hogy új élet született erre a világra. Az apa büszkén tekint a „kisemberre”, aki az élet értelmének új dimenzióit fedeztetni fel fele. A rokonok, barátok, ismerősök szívesen jönnek gyermek-nézőbe, hogy osztozzanak a szülők örömeiben. Az újszülött körül a felnőttek egy kicsit gyermekké válhatnak, eljászhatnak a „kisemberrel” anélkül, hogy szégyenkezniük kellene az efféle „gyerekes” magatartás miatt. A gyermek öröm és reménység forrása a családban! Az életből kifelé ballagót megörvendeztetheti az életbe alig belépő érkezése. Az öreg, megkérgesedett szívűt megfiatalíthatja a fiatal élet ittléte. Az önmagába és saját világának zsákutcáiba bonyolódó felnőttet kiszabadíthatja önnön fogságából a gyermek mélységes egyszerűsége. Az elszalasztott lehetőségeken búslakodót reménnyel töltheti el az új élet ígéretes jövője. A gyermek születése az újjászületés lehetőségét hozza a család számára.

Szeptember 8-án születésnapot ünneplünk. Mint Isten családja (Egyháza) összegyűnk, hogy megünnepeljük Szűz Mária születését. Örülünk, mert világra jött, aki világrahozta a világ Világosságát. Ünneplünk, mert megszületett a bűn nélküli, aki az egészen tiszta és ártatlan Bárányt adta nekünk. Örvendezünk, mert megjelent közöttünk az Istennek feltétlenül igent mondó, aki ott állt az Atya akaratát maradéktalanul megtevő Fiú, fia keresztje alatt. Reménnyel tölt el bennünket annak születése, kinek dicsőséges hazaérkezése Isten boldogságába a mi hazatalálásunk kezdete. Mária születése és köztünk léte megfiatalítja elöregedett-megkérgesedett szívünket. Igenje Isten akaratára feltétlen odaadásra bátorít minket. Szenvedésekben megedződött bizalma messze üzi szívünkben a csüggedés árnyát. Szolgálatban érlelődött hűsége kitartásra erősít küzdelmeinkben. Egyszerűsége lehántja rólunk a felnőtt világ magába bonyolódó önkeresését. Mária születésekor az Isten álmotda új ember jött világra. Születésnapját ünneplni az újjászületés alkalmá valamenyünk, Isten egész családja számára!

Attila atya

Tábori lelkész leszek

Huszonhét éves vagyok. Budapesten születtem. Négy évig ápolóként dolgoztam, s előfelvett papnövendékként egy évig voltam katona. Egy évig Szigetváron voltam káplán, most a tábori lelkészség felállításáig a Szekszárd-belvárosi egyházközösségben szolgálom. Előreláthatólag Pécsről kell majd járnom a laktanyákat.

A katonaság a katonai rend és a morál megerősítésében látja a tábori lelkészség értelmét: A katona legyen engedelmes, megbízható és ne legyen öngyilkos. Az Egyház a tábori lelkészség alapvető megszervezésére és elindítására küld. Ez nagy kihívás és küldetés. Új magyar „földrészeket” felfedezni Krisztussal, a hit oázisait megtermenteni a katonaság sivatagában, feltörni és termővé tenni a vad ugart. A jó földműves tud magot vetni és ismeri a földet. A gyakorlat közben kell megtanulnom a magvetést és meg kell ismernem a földet; magukat a katonákat. Honnan jöttek, milyen emberek, milyen problémáik, kérdéseik vannak, mert ezekben kell megtalálni a kaput amelyen keresztül el lehet őket vezetni Istenhez. Nem valószínű, hogy rövid idő alatt nagy eredményeket lehet elérni. Előbb bele kell vinni a köztudatba, hogy a vallás és a pap nem életidegen. Fontosnak tartanám a személyes és a közös beszélgetéseket, a közvetlenséget és egyszerűséget. Jó kapcsolatot kell keresni a plébániákkal, hogy küldjék és fogadják a bevonuló illetve leszerelő fiatal.

A hívőket egy közösségbe kellene összefogni, hogy a katonaság ne legyen törés. A hivatásos állomány a megmerevedett összeszokottságuk miatt kemény diónak látszik. A református tábori lelkészekkel ökumenikus légkörben kellene dolgozni, hogy ne járassuk le Jézust, akit képviselünk. Keresnem és követnem kell Isten akaratát, felhasználva minden megkapott lehetőséget és időt.

Végezetül egy paptestvérem tanácsa: „Beszélj sokat a mennyei Atyáról Isten katona-gyermekeinek és még többet beszélj a gyermekekről az Atyának!” Bízom, benne,

hogy az imádság és a munka Jézus által új életet szül a laktanyákban. Ehhez kérem közbenjáró imákat és testvéri segítségüket.

Szabó Oszkár tábori lelkész

A FATIMAI
SZOBOR
SZEKSZÁRDON
1994.
AUGUSZTUS
10-11.

KÖZTÜNK VAGY MA IS, FATIMAI SZÜZANYA!

Évtizedek óta nem volt egyházközségünkben esemény, mely ennyi hívőt vonzott volna templomunkba, mint a te „látogatásod”, Fatimai Szűzanya! Már a szobrod körútjáról szóló hírek is örömmel töltötték el szívünket. S készülődsbe fogott ifjú és idős, beteg és egészséges, egyszerű hívő és pap, akiknek egyéni különbözősége most egyetlen közös vonásban oldódott fel: mindannyian tisztelőid vagyunk, s féltékenyen örködünk dicsőséged fölött. A lelkeségi csoportok, és egyének igyekezete nyomán lassan kialakult a program, és a nagy nap reggelére minden készen állt. Pontban kilenckor, harangszóra, illő kísérettel befutott az autó a szobroddal. Néhány perc, és a magasba emelve, meghajló térdek, könnybe lábadó szemek előtt léphettél be templomunkba, immár nemcsak mint szobor, hanem mint köztünk lévő, láthatatlan valóság. Mert lelkünket magasztos érzések töltötték be, torkunkat, érthetetlen módon, sírás fojtogatta, és az orgona hangereje kevés volt, hogy kifejezze érzéseinket. Hisszük, te magad voltál köztünk, Édesanyánk. A te dicsőségedet hirdették a szentmisék, az imaórák és a püspök atya személyes jelenléte. Előtted hódolt gyermekeid véget nem érő sora. Hozzád esedezett némán megannyi kegyelmedre szomjas lélek. S te szórtad, két kézzel, kegyelmeidet: békeséget és összefogást, kiengesztelődést és szeretetet. Így telt el, egy átvirrasztott éjszaka után a 24 óra. És a búcsúzás idejére, aki addig még nem tette volna, az is szívébe zárt téged: köztünk maradtál, és köztünk vagy ma is, Fatimai Szűzanya!

Vicze László

Zarándokút Lourdesba és Fatimába

Július 6-án (szerda) reggel szentmise és a családtagoktól történt búcsúzás után indultunk zarándok útunkra. Paksra érkezve több útitársunk csatlakozott csoportunkhoz.

Július 7-én (csütörtök) a délelőtti órákban érkezünk Franciaországba, Nevers városába. Itt nyugszik Szt. Bernadett, aki a lourdesi jelenések után a város kolostorában élt 35 éves korában bekövetkezett haláláig. Rövid kis életének főbb helyeit végigjárva imádkozva az épen maradt holtteste előtt elmondtuk kéréseinket.

Július 8-án (péntek) reggel szentmise után indultunk el a 700 km-re lévő Lourdes városba, ahová a késő esti órákban érkezünk meg. A város a Pireneusok lábánál fekszik, csodálatos szép helyen. Szállításunk a város hegyoldalában létesített Saint-Pierre City szeretettelép házaiban volt.

Másnap a reggeli órákban szívrepesve siettünk az 1858. február 11-i és ezután még többszöri Szűzanya jelenés helyére, a Gave folyó partján lévő „barlang”-hoz. Nem tudom leírni mit éreztünk, amikor ilyen közelségben átélhettük a jelenéseket, megtapasztalva a hit hatalmas erejét. A legnagyobb lelki „élmény”-t az esti gyertyás körmenet jelentette, amikor több ezer ember társammal együtt hódolhattunk a lourdesi Szűzanyának. Keresztutat végeztünk a város hegyoldalában emelt stációk előtt, ellátogattunk Bernadett egykori szülőházába, a malomba. Vasárnap (10-én) a város föld alatt megépített templom-stadionjában nemzetközi szentmisén vehettünk részt, kb. 40.000 emberrel; 20 püspök, 150 pap celebrált ezen a szentmisén. Vasárnap délután búcsúztunk el Lourdestől.

Spanyolországban át hétfőn (11-én) a kora délelőtti órákban érkezünk meg Portugáliába, először Batalha-ban ahol megtekintettük a hatalmas katedrális, majd ezután Fatimába érkezünk. Itt Kondor atya fogadott és kalauzolt bennünket szálláshelyünkre, majd rövid pihenő után este már részt vettünk a gyertyás körmeneten. Érzékeltetésül kedves Olvasóimmal szeretném megosztani, amit egy ilyen esti körmenet jelentett számomra. A Szűzanya szobrot egy vállon hordható, virággal borított tartón hozzák ki a Jelenés Kápolnájából körmeneten tiszteletadásra, a fatimai Bazilika előtti százazres tömeget is befogadó térre. A fatimai Szűzanyát köszöntő himnuszt énekelték, s az Ave Maria sorainál a gyertyákat magasba emelik, így hódolnak, köszöntik a Szűzanyát.

Külön örömmel töltött el bennünket, hogy a 13-i búcsún is ott lehettünk. Az ünnepi szentmisének – melyet a leiriai püspök celebrált – befejezése szintén a körmenet volt, mikoris több ezer fehér zsebkendőt lobogtatva köszöntötték a zarándokok a Szűzanyát. Szavakkal nem lehet leírni mit éltünk át.

Fatimai programunk másik nagy lelki élménye a keresztút volt, ahol a jelenések útján lévő stációkat külföldön élő magyar honfitársaink állították, a keresztút végén

a Szt. István kápolnában megtartott szentmise koronázta keresztútunkat.

Meghatottan jártunk azokon a helyeken, ahol az Angyal és a Szűzanya megjelent a három kis látnoknak. Fatimában elmentünk a látnokok szülőházába, ahol találkoztunk Jacinta és Ferenc még élő testvérel. A bazilikában - ahol nyugszanak - meghatottan imádkoztunk mielőbbi boldogáavatásukért.

Élérkezett a hazaindulás ideje és fájó szívvel búcsúztunk Fatimától is. Spanyolországban - ahol megtekintettük a híres búcsújáró helyet a Montserrat-i Kolostort, olaszországi tengerparti pihenővel és egy éjszakai fürdőzéssel felfrissítve magunkat, érkezünk haza. Köszönöm a jó Istennek és a szervezőknek a zarándokutat.

dr. Főglein János

PORTUGÁLIA! FATIMA

Mária és dália Olíva és ima

*Lelkünkben hála;
énekekkel és imával
térünk meg Fatimából.*

Hol Portugália

Főangyala

*Luciának, Fácintának
és Franceskónak megjelent –*

*– a magyar keresztút
egyik főhelyén.*

s kezében kebellyel;

Áldoztatva őket, –

s változtatva

örök élőkké

a kis vezeklőket.

Uezekeltek, engeszteltek

a bűnösök helyett s mellett.

Érted és érettem – Krisztusban

kedves testvérem;

itt és e Föld-kerekségen.

Dícséret és hála!

a Legszentebb Szentháromságnak!

Tisztelet és hódolat Máriának!

az Isten Anyjának!

a mi Égi Édesanyánknak,

azért, hogy Fiára Jézusra

irányozta lelkünket, s

szívünket felemelte Istenre.

Coimbra után, 1994. július 14-én

Dr. Főglein János

10 éves a „Házás Hétfége” - lelkeség Magyarországon

Felejthetetlen ünnepségnek voltunk részesei Budapesten augusztus 19-20-án. Az alkotmánybíróság nagytermében több mint 600 ember gyűlt össze, hogy megünnepelje a Házás Hétfégés lelkeség magyarországi 10 éves jubileumát. Számos vendég érkezett – Ausztriából, Belgiumból, Hollandiából. Nagy taps fogadta a Bácskából érkezett népes küldöttséget, de jöttek még papok és házaspárok Ukrajnából-Kárpátaljáról, Erdélyből, Szlovákiából-Felvidékről. A legnépesebb csoportot természetesen Magyarország különböző városaiából érkezett és főleg Budapesten élő Házás Hétfégés párok alkották.

A belga, holland és osztrák vendégek az „eredet, a forrást” képviselték, mert az ő „adózásuk árán jutott el hozzánk; a külföldön „Marriage Encounter” néven ismert Házás Hétfégés lelkeség, 10 évvel ezelőtt, először német nyelven tolmácsok közvetítésével. Gyökeret vert és kivirágzott a lelkeség először Budapesten, majd Pécsen és Egerben; természetesen már magyar nyelven. A környező országokból megjelent nagyszámú magyar anyanyelvű vendégsereg igazolta, hogy ez a lelkeség nem

csak gyökeret vert, hanem apostoli módon tovább is terjedt. Ez a tény igazolja, hogy a lelkeség életképes, élő kovászt alkot és „apostoli küldetés” útján tovább terjed.

Egy kívülálló ember, aki a tolmács-készülékeket kezelte, megjegyezte: „Ő még sohasem látott ennyi sugárzó arcú embert így együtt”!

A szekszárdi Házás Hétfégés csoportból hat házaspár tudott résztvenni, meg vezetőjük Farkas Béla atya, aki mint a dél-dunántúli Házás-Hétfégés papja előadást is tartott azünnepségen.

Ragyogó szervezés mellett, lenyűgöző programmal csodálatos két napot töltöttünk együtt.

Megjelent körünkben Seregély István egri érsek, aki bevezető köszöntőt mondott. A záró misét Mayer Mihály pécsi püspöktartotta, aki szintén részt vett már Házás Hétfégés alapozón. A homíliát Bíró László kalocsai segédpüspök mondta, aki eddig, mint a pécsi székesegyház plébánosa a pécsi Házás Hétfége lelki motorja volt.

A Házás Hétfége lelkeség a szentségi házasságok megújítását, „karbantartását” tartja szem előtt, mert a családok lelki mű-

helyek, a szeretet kiapadhatatlan forrásai, a sugárzó szeretet továbbadói családon belül és családon kívül is. A család szeretetegységében lehet a férfi igazán és elsősorban férfi, a nő igazán és elsősorban nő, a gyermek igazán és elsősorban gyermek. Minden más környezetben csupán létszámok és statisztikai adatok.

Nincs olyan jó házasság, amelyet nem lehetne még jobbá tenni - ezt tapasztaltuk meg mi is szekszárdi Hétfégések.

„Új szívet adok nektek” (ez 36,25) - volt a találkozó mottója. Valóban, ha Isten szeretetét engedjük működni bennünk, valóban megtapasztaljuk, hogy Isten új szívet ad nekünk köszívünk helyett.

Nagy örömet éltünk meg szívünkben ezen az ünnepen. Az öröm a Lélek gyümölcse, Isten országának jellemző ismérve (Gal 5,22; Róm 14,17) Dédelgetjük, őrizzük keblünkben, mert Isten országának egy darabját hordozzuk szívünkben.

Ezt az örömet szeretnénk megosztani családjainkkal és az egyházközségünk nagy családjával.

Káposztássy Béla ☪ Éva

Ökumenikus látogatás* a hollandiai Twelloban

A hollandok múlt évi látogatását egy 50 fős csapat viszonzta júliusban. Hosszas várakozás után, második nekirugáskodásra egy nappal később indultunk el. A 26 órai kimerítő utazás után alig vártuk, hogy „gre ágyban alhassunk. A buszon dalokat „anultunk, mert kint a holland és magyar fiatalokból közös kórus alakult, ami a vasárnapi misén „lépett fel”.

Házigazdáink nekünk, fiataloknak külön programot állítottak össze, szusszanásnyi szabadidőt sem hagyva.

Egyik napon a twelloi református templom előtt bicajra pattantunk, és három órai erdőn, mezőn, országúton való kitaró kerékezés után egy ifjúsági ház előtt találtuk magunkat. Itt két napot töltöttünk el vidáman, remek hangulatban. Most kitűnő lehetőségünk volt az ismerkedésre, barátkozásra. Beszélgetések, séta egy másik vendégházhoz, ének és ima egy kis kápolna erdei csendjében, csoportos rajzkészítés vagy éneklés, játékos, sportos vetélkedők, kosárlabdázás színesítették az együtt töltött két napot.

Nyelvismeret szerint a magyar és a holland ifjúsági csoport is főleg angolosokra és németesekre oszlott. Szinte mindegy volt, hogy melyik nyelvet használjuk, mert nálunk a gimnáziumban a diákok öt nyelvet ta-

nulnak (angolt, németet, franciát, latint és görögöt). A beszélgetéshez hat vegyes (holland-magyar) csapat alakult a közös idegennyelv ismeretét figyelembe véve. Ekkor ismerhettük meg egymás érdeklődési körét, egyházzal való kapcsolatát, életfelfogását, jelenlegi tevékenységét.

A környéket is földérintettük idegenvezetőnk segítségével. Elsétáltunk egy közeli vendégházhoz, amely szintén alkalmas volt csoportok befogadására. Az ottani imaszobában elénekeltünk egy-két ismert Taize-i dalt.

Szintén az ifjúsági házban töltött első nap eseményei közé tartozott az az ügyességi verseny, melynek során három magyar és három holland csapat próbálta megszerezni a győzelmet. A játékok a résztvevőtől gyorsaságot, küzdőszellemet, összpontosítást követeltek. Volt itt autó tolás időre, ping-pong labdával egy kanálban akadály kerülgetése, célbagurítás vízzel telt flakonra, gyufásdoboz átadásos sorsverseny, konzervdoboz-piramis lebontása kislabdával. Ebben a játékos versenyben a három magyar csapat vitte el a pálmát. Vacsora után elmentünk a közeli kápolnába, amit gertyák fénye világított be. Itt közös énekkel és imával zártuk a napot. A reggeli friss ébredés és finom étel után a következő prog-

ramhoz újabb csoportok alakultak, és szabadon választhattak a különféle lehetőségek közül. Így készült el négy rajz és két ének, amit később a búcsúesten bemutattunk. Az énekes csoportok nyelvtöréssel küzdve próbálták egymás nyelvén elénekelni ugyanazt a dalt. Ebből aztán lett is derűltég.

A háztól másnap búcsút vettünk, és a vendéglátóinktól kölcsönzött kerékpáron egy másik útvonalon tértünk vissza Twelloba, ahol ismét találkoztunk a felnőttekkel. A két nap alatt összesen 50 km-t bicikliztünk, ami a kerékpárhoz szokott vendéglátóknak rövidnek tűnt, nekünk viszont kellemetlenségeket okozott...

Ettől kezdve programjainkat saját házigazdáink állították össze. Így ez az utazás minden résztvevő számára maradandó, szép emlékké vált.

Agg Erika

* A twelloiak ökumenikus barátságának hátterében egy nyugati szervezet áll, akik a volt keleti országokkal akarnak megismerkedni és segíteni őket a talpraállásban ill. abban, hogy Európa nyugati országai közé teljes értékű tagként mielőbb eljuthassanak.

Ede atya
(Erre a témára egy későbbi számban visszatérünk.)

Egy hagyományteremtés első lépései

Vajon nevezhetjük-e hagyományteremtésnek a katolikus általános iskolások júniusban először megszervezett szünidei táborozását?! Ezt majd a jövő dönti el, de egy biztos: a jóakarát ehhez úgy a kis nebulókban, mint a pedagógusokban, szülőkben — megvan. Ez pedig tanúskodik valamiről. Csakúgy, mint a hazafelé robogó buszon az ott hon melegét váró gyermekarcok mosolya, és a szemekben csillogó biztató fény; jövőre újra eljövünk.

Azt hiszem, hogy nem csak a Klári néniék fenséges főztjeitől marad emlékezetes ez a tábor. Emlékezetes marad a szentmiséktől is, hol aktív részese lehetett bárki még a prédikációnak is, hol életében először ministrálhatott az első osztályos katolikus iskolás. Szívünkben marad a gyertyafényes esték hangulata, mikor a Szűz Anya szobra előtt együtt, elcsendesedve imádkoztunk és zengtünk háladalt.

A tábor minden egyes élményét felsorolni e rövid újságcikkben nem tudom, de ha azt mondom, hogy rókavadászat, strandolás, gyepes focipálya, Ildikó templomi beszéde, Tamás csengő hangja, akkor az ott lévőkben felidéződik „valami” — ami felejthetetlen.

Még sem állom meg, hogy ne szóljak a tábortűzről, hol bibliai jelenetek kerültek színre. Volt Szép Máriánk és gyermek Jézusunk a képzelet teremtette jeruzsálemi templomban. Volt barna pokróchátú szamarunk és irtalmas szamaritánusunk. Nem hiányzott a lepléből mozduló naimi ifjú sem a tűz mellől.

A tábornak meghatározott rendje, ritmusa volt. Jól szervezettségét, gazdagságát, lelkiségét köszönhetjük a mindenki által szeretett, tisztelt Babus néninek.

Mert ennek a tábornak lelke volt, mely tele volt dallal, kacajjal, ha kellett csönddel, de ami a legfontosabb: csordultig tele volt szeretettel.

Reméljük lesz folytatása!

Enikő néni

Kórustábor Mánfán

Tavaly Magyarországon, idén Mánfán jöttek össze a fiatalok Hegyi Laci vezérlete alatt egy kis önfeledt szórakozásra. Augusztus 6-tól ugyanis a mánfai plébánián „nyitotta meg kapuit” az idei kórustábor, amin kb. húsz fiatal vett részt. A tábor elsődleges célja mindenképp az volt, hogy megpróbálja egy kicsit közelebb hozni a zenéhez a résztvevőket. Zene alatt ifjúsági oratóriumokat (Dax, Sillye), ifjúsági miséken elhangzó dalokat, valamint Szélkiáltó s Bródy melódiákat értek.

A tábor első részét főleg Sillye Jenő: Jézus anyja, Mária című oratóriumának szenteltük, melyet augusztus 10-én, a fatimai Mária szobor ittjártakor elő is adtunk. A kórustábor ezt követő részében pedig Dax Keresztútjával és Borka Latin-magyar miséjével ismerkedtünk meg.

A zene mellett természetesen mást is csináltunk: esténként sokat vitatkoztunk hitünk épülése végett (ez szép kifejezés volt!), s szórakozásképp vérre menő csoport meccseket rendeztünk. Azt hiszem, mindenki jól érezte magát, de én biztosan.

Komsz

Egy boldog hét Magyarhertelenden.

Augusztus 13-án reggel vidám énekszóval — Áldásoddal megyünk... — indultunk két autóbusszal és két személykocsival 85-en. Az eső végig szemerkélt, de a szép eregyi völgy, a táborozás várható örömei feledtették az idő szomorúságát s mire Hertelendre értünk kiderült s megteremtődött az összhang szívünkben az idővel és a valóságban.

Táborozásunk célja, (már negyedik éve táborozunk) hogy Isten és egymás szeretetében egyek legyünk valamennyien az egész hét során s hazatérve ezt a szeretetet sugározzuk otthonunkban.

Hat hitoktató és hat szülő biztosította a programot s a gondtalanságot öt csoportban: Halnali szép csillag, Tengernyi virág himnusza, Sárkánygyőző jövítézek és Örömkönyvek pergése.

Táborozásunk programja kettős: lelki és világi. Négy szentmisénk volt a hét során. A gyerekek nagyrésze gyónt, áldozott. Volt esti keresztút a kistemplomban, átélte bibliai jelenetek, őrangyalválasztás, közös névnap, éjszakai rókavadászat, számhábo-

rú, futballmeccs, kirándulás a pécsi tavakhoz, (két busszal a hertelendi polgármester úr jóvoltából) látogatás az abaligeti cseppkőbarlangban. Vidám fürdőzés a meleg medencékben, ki mit tud, játékos vetélkedő, sok-sok meghitt, vidám éneklés. Az éjszakai nyugalmat a három sátor „fegyveres” őrei biztosították. Volt kívánságlista, (ki mit szeretne enni) hangulatos tábortűz és megható szerenád a polgármester úrnak, gondnok néninek és a gépkocsivezetőnek.

Aki az első napon elpityeredett, hogy haza akar menni, az az utolsó nap azért sírt, mert vége a tábornak.

Boldogító és örömteli volt az együttlét és hiszem, hogy a jó Isten segítségével célunkat elértük.

Babus néni

Egyházközségi naptár

Remetel Búcsú

Szeptember 10-én este

20.00 óra litánia — rózsafüzér

21.00 óra szentségimádás

22.30 óra gyertyás keresztút a kálvárián

6től szentmise (Csibi Imre újmisé, paksi káplán)

Szeptember 11-én délelőtt

10.00 óra nagymise, szentbeszéd, körmenet
vezeti: Puskás Attila káplán atya

Szeptember 14-én este

19.00 óra felnőtt hittan kezdete a Belvárosi plébánián

Szeptember 18-án délután

16.00 óra Fatimai zárándokok találkozója
a Belvárosi plébánián

Szeptember 29-én este

17.30 óra Újvárosi templom Szent Mihály búcsúja

Közösségi Ház megáldása

Október 8-án délelőtt

10 óra A Belvárosi templomban szentmise
(Mayer Mihály püspök)
utána ünnepség a plébánián

December 16-18 között (triduum)

Lelkigyakorlatos napok Adventben a Belvárosban
vezeti: Kispál György sárbogárdi plébános

Hírek

A germán típus nagyon szeret ünnepelni. Erre volt példa Neusiedl/am See helyiségben lakó apácáktól vezetett intézet 25 éves fennállása. A meghívottak között szerepeltek a nyár folyamán nemcsak a helybeliek, hanem a Szekszárdi Katolikus Óvoda is, akikkel már több éve kapcsolatban vannak.

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója.

Kereskedelmi forgalomba nem kerül.

Az egyházközség tagjai írták illetve szerkesztették.

Szerkesztés: Schubert Grafikai Stúdió '94

Nyomtatás: Páskum Nyomda Szekszárd